

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

इमां गां गायमानश्च त्वरेषु सभा सुच ॥ दुर्वासं सवासये को ब्राह्मणं सल्लतं गृहे ॥ १६ ॥ रोषणः सर्वभूतानां सूक्ष्मेऽप्यपकृतं कृते ॥ परिभाषां च मे श्रुत्वा को नु द
द्यात्प्रतिश्रयं ॥ १७ ॥ यो मां कश्चिद्वासी तनसमां कोपयेदिति ॥ यस्मान्नाद्रियते कश्चित्तो हं समवासयं ॥ १८ ॥ ससंभुं के सहस्राणां बहूनामन्नमे कदा ॥ ए
कदा सोऽल्पकं भुंक्तं न चैवैति पुनर्गृहान् ॥ १९ ॥ अकस्माच्च प्रहसति था कस्मात्प्ररोदिति ॥ न चास्य वयसा तुल्यः पृथिव्या मभवत्तदा ॥ २० ॥ अथ स्वावसथंग
त्वास शय्यास्तरणानि च ॥ कन्याश्चालं कृता दग्ध्वा ततो व्यपगतः पुनः ॥ २१ ॥ अथ मामब्रवीद्भूयः समुनिः संशितव्रतः ॥ कृष्णपायसमिच्छामि भोक्तुमित्येव
सत्वरः ॥ २२ ॥ तदैव तु मया तस्य चित्तज्ञेन गृहे जनः ॥ सर्वाण्यन्नानि पानानि भक्ष्याश्चोच्चावचास्तथा ॥ २३ ॥ भवंतु सल्लतानी ह पूर्वमेव प्रचोदितः ॥ ततो हं
ज्वलमानं वै पायसं प्रत्यवेदयं ॥ २४ ॥ तं भुंक्तं वसतु क्षिप्रं ततो वचनमब्रवीत् ॥ क्षिप्रमंगानि लिपस्व पायसेनेति सस्मह ॥ २५ ॥ अविमृश्यैव च ततः कृतवान
स्मितस्तथा ॥ तेनोच्छिष्टेन गात्राणि शिरश्चैवाभ्यनृक्षयं ॥ २६ ॥ सददर्शतदाभ्याशे मातरं ते शुभाननां ॥ तामपि स्मयमानां सपायसेनाभ्यलेपयं ॥ २७ ॥ मु
निः पायसदिग्धां गीरथेतूर्णमयोजयत् ॥ तमारुह्य रथं चैव निर्ययौ स गृहान्मम ॥ २८ ॥ अग्निवर्णो ज्वलन्धीमान्सद्विजोरथधुर्यवत् ॥ प्रतोदेना तु दह्यालारुक्मि
णीं मम पश्यतः ॥ २९ ॥ न च मे स्तो कमप्यासीदुःखमीष्या कृतं तदा ॥ तथा सराजमार्गेण महतानि रथयौ बहिः ॥ ३० ॥ तदृष्ट्वा महदाश्चर्यं दाशाहं जातमन्यवः ॥
तत्राजल्यन्मिथः केचित्समाभाष्य परस्परं ॥ ३१ ॥ ब्राह्मणा एव जायेरन्नान्यो वर्णः कथंचन ॥ कोऽद्येन रथमास्थाय जीवेदन्यः पुमानिह ॥ ३२ ॥ आशीविषवि
षंती क्षणं ततस्तीक्ष्णतरो द्विजः ॥ ब्रह्माशीविषदग्धस्य नास्तिकश्चिच्चिकित्सकः ॥ ३३ ॥ तस्मिन्व्रजति दुर्धर्षे प्रास्वलद्रुक्मिणी पथि ॥ तन्नामर्षयत श्रीमांस्ततस्त
र्णमचोदयत् ॥ ३४ ॥ ततः परमसंकुद्धोरथात्प्रस्कंधसद्विजः ॥ पदातिरुत्पथेनैव प्राद्रवद्दक्षिणामुखः ॥ ३५ ॥ तमुत्पथेन धावंतमन्वधावं द्विजोत्तमं ॥ तथैव पा
यसादिग्धः प्रसीद भगवन्मिति ॥ ३६ ॥ ततो विलोक्य ते जस्वी ब्राह्मणो मामुवाच ह ॥ जितः क्रोधस्त्वया कृष्ण प्रकृत्यैव महाभुज ॥ ३७ ॥ न तेऽपराधमिह वै दृष्टवान
स्मि सुव्रत ॥ प्रीतोऽस्मितवर्गो विदद्वणुकामान्यथेप्सितान् ॥ ३८ ॥ प्रसन्नस्य च मे तात पश्य व्युष्टिं यथाविधि ॥ यावदेवमनुष्याणामन्नेभावो भविष्यति ॥ ३९ ॥
यथैवान्ने तथा तेषां त्वयि भावो भविष्यति ॥ यावच्च पुण्यालोके षु त्वयि कीर्तिर्भविष्यति ॥ ४० ॥